

Teresa Forcades: “L'estratègia del papa és de descentralització”

Dv, 7/04/2017 per Catalunya Religió

(*Laura Mor -CR*) “La connivència amb el poder, la misogínia estructural i el clericalisme” són per a **Teresa Forcades** “les pedres de toc de la necessària renovació eclesial”. Així ho defensa en el llibre [Els reptes del papa Francesc](#), que acaba de publicar Viena Edicions i que aquest dijous s'ha presentat a la Fundació Joan Maragall.

Aquests tres reptes els considera “incoherències greus” i en la seva anàlisi els posa de costat a les expectatives que ha obert el pontificat del **papa Francesc**. Al llibre aborda qüestions de pes com ara l'actitud de la institució davant dels casos de pederàstia, el clericalisme que exclou les religioses i els laics dels òrgans de decisió, els divorciats, els capellans casats, el diaconat femení o els cristians LGTB. I en parla a partir de moviments organitzats que proposen canvis i millores concretes.

“La força renovadora correspon a la base”

Tal com ha subratllat la professora **Emilia Bea** durant la presentació del llibre, Forcades “defuig de posar l'accent en el cap de l'Església” perquè “està convençuda que els canvis profunds no venen des de dalt”. Bea és professora de Filosofia del Dret i de Filosofia Política a la Universitat de València i companya de Forcades en el consell de redacció de la revista *Qüestions de Vida Cristiana*.

La religiosa benedictina situa qualsevol horitzó d'obertura en termes de “corresponsabilitat” amb les bases de l'Església. “La força, que ha de venir de baix, és l'única que ens porta canvis positius a l'Església o a la societat”, ha dit. Així ha recordat l'opció pels pobres com a clau de lectura de la fe cristiana. “Per què no et vas encarnar en l'emperador romà?” ha dit al·ludint a Jesús. I ha parlat “d'aquesta fe que diu que allò que és més gran de tot comença per a baix de tot. Comença i

acaba a baix”. La seva col·lega Emilia Bea també hi ha posat l'accent: “La força renovadora correspon a la base”, ha dit parafrasejant l'autora.

En la mateixa línia, el president de la Fundació Joan Maragall, **Josep M. Carbonell**, ha dit que el contingut del llibre “s'ajusta més al subtítol”. És a dir, als “moviments de renovació a l'Església catòlica actual”. Carbonell s'ha mostrat perplex davant la misogínia: “No ho entenc! No sé què podem fer”, ha interpellat a Forcades.

Carbonell ha defensat “la unitat en la diversitat” en referència a a les estadístiques que el llibre presenta sobre la [distribució del catolicisme al món](#). Unes dades que assenyalen una presència creixent a l'Àfrica i a l'Àsia, i un retrocés a Europa, i que mostren també el desequilibri en els òrgans de representació de la institució eclesial, tant pel que fa al territori com en clau de gènere.

A *Els reptes del papa Francesc* Forcades també hi analitza la involució democràtica a l'Església catòlica al llarg dels segles. I dedica el gruix de l'estudi a explicar allò que situa com a “contenciosos oberts” a dia d'avui. Forcades explica que el més natural o espontani és “tancar-se en un búnquer” quan arriba la crítica. Ja sigui des de la cúria vaticana o des d'amplis sectors de base més conservadors. Però insisteix en la necessitat de mantenir una actitud de diàleg.

“L'estratègia del papa és de descentralització”

“Abans de fer aquesta investigació pensava que el [papa Francesc](#) havia fet poca cosa” ha reconegut Forcades. Ara, però, la religiosa té una percepció ben diferent de la seva acció i constata que “sí que treballa en aquesta línia d'obertura” i que “l'estratègia del papa és de descentralització”. És a dir, detectar allà on hi ha necessitats i permetre iniciatives pioneres. “És una manera de no imposar i al mateix temps de no quedar-se quiet”

Com a exemple ha posat el cas d'una diòcesi de Xingu a l'Amazònia. Un territori extens on 27 capellans tenen assignades vuit centes parròquies. El papa ha encoratjat la Conferència Episcopal del Brasil a que siguin sacerdots casats els que permetin la vida litúrgica de la parròquia al llarg de l'any. “Poden ser pioners”, ha assenyalat Forcades.

En el moment de diàleg amb el públic, Forcades ha recordat que “al papa els radicalismes no li fan por” sinó que “li fa por la mentida”. Ha criticat així “la gent que fa doble joc” i ha conclòs que “el repte més gran a l'Església i fora de l'Església és l'utilitarisme o la instrumentalització”.